

[Energiministeren]

dre lande, ikke mindst i EF. Det internationale perspektiv er af flere grunde vigtigt. De miljø- og ressourceproblemer, der gør sig gældende på energiområdet, er i meget vidt omfang af en grænseoverskridende og international karakter. Indsatsen over for miljøproblemerne bør derfor også så vidt muligt koordineres internationalt; herved opnås bedst den miljømæssige virkning, der ønskes. Hertil kommer, at de nationaløkonomiske konsekvenser af tiltag på energiområdet i høj grad vil være påvirket af, hvad der sker i udlandet. Og jeg tænker her specielt på hensynet til konkurrenceevnen, som det også er forudsat i planen.

Det er derfor meget positivt at notere sig den udvikling, der er i gang i EF på energiområdet. Ikke mindst på baggrund af klimaproblemløsningen har EF-Kommissionen involveret sig aktivt i at udvikle fælles strategier og virkemidler, der kan effektivisere energianvendelsen og begrænse emissionen af drivhusgasser. EF's energi- og miljøministre besluttede i oktober 1990, at EF-landene som en overordnet målsætning skal stabilisere CO₂-emissionen inden år 2000. Målsætningen er formuleret for EF-landene som helhed, og det er endnu ikke fastlagt, hvordan byrderne skal fordeles mellem de enkelte lande.

Med udgangspunkt i denne fælles målsætning deltager EF-Kommissionen i de netop igangsatte internationale forhandlinger om en klimakonvention, hvor Danmark naturligvis også deltager. Samtidig har EF-Kommissionen udarbejdet et oplæg til en fælles strategi for begrænsning af CO₂-emissionen. Et af de virkemidler, EF-Kommissionen peger på, er fælles energi- og CO₂-afgifter; og som vi vil komme ind på senere i dag, vil regeringen i denne forbindelse rette henvendelse til EF for at markere Danmarks stærke interesse i sagen og få fremskyndet processen i Fællesskabet.

Herudover indgår det såkaldte SAVE-program, som jeg tidligere har nævnt, som en hjørnesten i Fællesskabets politik. Programmet vil omfatte en lang række initiativer, der tager sigte på at fremme energieffektiviteten i Fællesskabet. Kommissionen lægger stor vægt på, at industrien indgår aktivt både med hensyn til at udnytte energibesparelspotentialet i industrien og med hensyn til at fremme produktionen af energieffektive produkter. Her lægger Kommissionen op til, at der indgås frivillige aftaler med industrien.

Der er således på flere punkter initiativer på vej i EF, som har en nær sammenhæng med forslagene i energihandlingsplanen, og som det derfor vil være meget klogt at være opmærksom på i forbindelse med opfølgningen af hele »Energi 2000«.

*Forhandling***Bilgrav-Nielsen (RV):**

Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen. Den var fyldig og klar. På enkelte punkter trænger den måske til en uddybning, men det er dét, vi kan bruge debatten til.

Jeg vil godt starte med det internationale, som jeg synes ministeren var lidt vel kritisk over for i relation til energihandlingsplanen. Jeg mener faktisk, at energihandlingsplanen meget nøje præciserer, at dette her skal ses i international sammenhæng, og at vi skal arbejde på, at andre lande lige så konsekvent som Danmark følger op på de forskellige områder, som nu efterhånden er internationalt anerkendt som områder, hvor indsatsen skal udøves.

Dertil hører som noget nyt, at også kuldi-oxidproblemet er et emne, man skal koncentrere sig om. Det står der ret meget om, og jeg synes, jeg kan tillade mig at gøre opmærksom på, at Danmark faktisk i en række år har haft en meget fremtrædende placering i international sammenhæng på energiområdet. Jeg tror ikke, der er noget land i vores nærmeste nabolag i hvert fald, der er i tvivl om, at Danmark har vist den vej, som alle nu indser de skal gå. Det er vigtigt at slå fast, når diskussionen går på, hvorvidt Danmark er for meget foran og skal vente lidt mere – vente og se, til de andre gør det samme – eller om det er klogt, at man stadig væk holder sig i front.

Jeg mener, at det er væsentligt, at Danmark holder sig i front, for det første fordi alle, der mest er optaget af at gøre noget ved klimaproblemer, ved energisektorens miljøbelastning generelt, har brug for nogle trækheste. Der er nok af typen »Lad os vente og se, lad de andre tage slæbet«. Dem er der for mange af, ja, de er faktisk årsag til, disse mange »vente og se«-personer og -lande, at vi er bagefter med at gøre noget for at begrænse miljøbelastningen fra energisektoren. »Vente og se«-folkene får ikke andel i den udvikling, der teknologisk og industrielt følger af at være på forkant.